



# Disputatio juridica trigesima-quinta de sponsalibus & nuptiis, ad Tit. 1. & 2. Lib. 23. Pandectar.

<https://hdl.handle.net/1874/340992>

DISPUTATIO JURIDICA  
TRIGESIMA-QUINTA  
DE  
Sponsalibus & Nuptiis.  
*A D*

Tit. 1. & 2. Lib. 23. Pandectar.

Q U A M

FAVENTE DEO OPT. MAX.

S U B P R A E S I D I O

*Clarissimi Consultissimique Viri,*

D. CYPRIANI REGNERI ab OOSTERGA,

J. U. D. nec non ejusdem facultatis in Illustri  
Traject. Acad. Professoris Pandect.

*Publico subjicit examini*

NICOLAUS VIVIEN, Hagâ-Comit.

*Ad diem 27. Novemb. horâ locoque solitis.*



TRAJECTI AD RHENUM,  
TYPIS Gisberti à Zyll, & Theodori ab Ackersdijck.

C I C I C L.

*Nobilissimis, Amplissimis, Prudentissimisq;  
VIRIS,*

D. ANTONIO VIVIEN,  
Domino de BUVENIES, Pa-  
renti, quoad vivam omni, &  
debito honoris genere pro-  
sequendo.

D. ANTONIO CAROLO  
PARMENTIER, Domino  
de HEESWYCK, ACHTHO-  
VEN, &c. Decano S. Salvato-  
ris, & inter Illustriss. Ultra-  
jectinæ Provinciæ Ordines  
Deputato, Avunculo pluri-  
mum colendo.

*Hanc disputationem Iuridicam in grati animi  
& debitæ observantia argumentum*

Offert & inscribit

NICOLAUS VIVIEN,

*Respond.*

D I S P U T A T I O J U R I D I C A

T R I G E S I M A - Q U I N T A

D E

Sponsalibus & Nuptiis.

A D

T i t . 1 . & 2 . L i b . 2 3 . P a n d e c t .

T H E S I S I .

**A**D l. i. quæritur, an & quomodo d. l. emendanda sit? An sponsalia ex jure gent. nuptias antecedant? An & quomodo sponsa ab uxore differat? Sed nondum in scirpo, aut in uberiore messe stipulas quærere non lubet. Videsis Treutl. disp. 6. thes. 1. vol. 2. & ibi Bacchov. Mozz. & Alios DD. ad h. t. Sed quid de divisione in sponsalia de præsenti, & de futuro? Non valet, quum sponsalia de præsenti nihil aliud sint, quam verum matrimonium. Solus enim legitimus consensus parentum & contrahentium nuptias faciunt, non vero celebratio matrimonii coram facie Ecclesiarum vel Magistratus, ut nec consummatio copulae; atque adeo male pro substantia matrimonii requiruntur, sed bene sub pena pecuniaria fisco applicanda. Diff. DD. varie. An ergo sponsalibus de præsenti, ut vocant, renunciare liceat propter supervenientem lepram, epilepsiam, aut morbum similem, vehementer dubito. Vide Ant. Marth. disp. 34. Pand. thes. 12. Beust. par. 1. de sponsal. c. 10. Schneid. ad h. t. Inst. Gothof. ad h. l. Sed intrapide dixerim, præsertim hoc seculo & in casu dubio, cum sponsalia contraxisse, non matrimonium, qui dixit, habebo te in uxorem, vel promitto, me te in legitimam uxorem habiturum, vel non habebo aliam uxorem nisi te. Diff. vide apud Treutl. thes. 5. lit. f. & ibi Bacchov. Bus. ad d. l. 1. & 2. h. t. Fachin. lib. 3.

c. 41. & seq. Sed quid si copula accesserit? transeunt in matrimonium, ut etiam quælibet sponsalia de futuro. c. 15. & 30. ext. de spons. atque ita usu servari, probavi in disp. 2. Inst. thes. 10. Quod & in sponsa incerta procedit, quando quis promisit, unam se ex tribus sororibus ducaturum. dd. capp. Diff. vide in d. disp. & apud Treutl. d. thes. 1. lit. d. & ibi Bacchov. Fachin. 3. c. 29. Bus. ad l. 17. h. t. in fin. Sed quid, si copula ex metu mortis intercesserit? Matrimonium nequaquam initur. c. cum loc. 14. eod. Diff. vide apud Bus. ad d. l. 17.

## II.

Ad l. 4. & 14. queritur, an etiam malitia in sponsalibus ætatem suppleat, ita ut ante 7. ann. contrahi possent? Male q. uidem naturalis facultas malitia appellatur, sed tamen non male relinquitur arbitrio judicis examinanda, quum hoc ipsa rei natura desideret. Quacunq; ergo ætate constat, serio & cum judicio sponsalia contracta esse, ea servanda, probavi ad Tit. Inst. de nupt. Sed si ille, qui spospondit, vix capax judicii fuit, postea maturo judicio in matrimonium consentiat, potestne nihilominus alter aliud matrimonium contrahere? Aff: quia in matrimonio utriusque consensus requiritur. c. un. s. 1. de desp. impub. in 6. Diff. vide apud Bus. ad d. l. 14. Fachin. 3. c. 34. Treutl. thes. 4. lit. d. & ibi Bacchov. Quod sola oscula vel nifus adveniente pubertate & judicio adhibiti non inducant matrimonium, liquidi juris videtur. arg. c. ult. ext. de sponsal. Diff. vide apud Bus. ad d. l. 14. Fachin. 3. c. 32.

Ad l. 7. queritur, an clandestinis sponsalibus publica & legitima praferantur? Aff: si clandestina sine consensu parentum inita sunt, secus est, si duntaxat absque solennitatibus Ecclesiæ, ut dixi in thes. 1. Diff. vide apud Bus. ad d. l. 7. Groenevveg. ad l. 5. C. de sponsal. Ant. Matth. d. disp. thes. 18.

Ad l. 10. queritur, an jure Canon. à sponsalibus resilire liceat altero invito? Ajo, nego. Sed Moribus certum est, quod non licet, nisi forsitan odium vel alia similis causa emergat, que si ab initio nota fuisset, haud dubie sponsalia impediri posset. Diff. vide apud Bus. ad d. l. 10. Treutl. d. thes. 1. lit. g. & ibi Bacchov.

Ad l. 17.

Ad l. 17. queritur, an d. l. videatur correcta per c. 5. de illis.  
ext. de sponsal? Exercitii gratia dispuo, quod lubet. Ceterum in-  
praxi hoc arbitrio judicis relinquendum puto, scilicet an & quam-  
diu sponsa redditum sponsi expectare teneatur. Vide Fachin. d.  
lib. 3. c. 33. Costal. & Bus. ad d. l. pen. Groenewreg. ad l. 2. C. de repud.

Ad l. ult. queritur, an sponsalia sub conditione omnino exti-  
tura contracta pro puris habeantur? Aff: arg. l. si pupill. 9. §. 1. de no-  
rat. l. quod si 18. D. de cond. indeb. Diff. vide apud Bus. ad d. l. ult. Treutl.  
thes. 6. lit. b. Fachin. lib. 3. c. 39. Quid de conditione impossibili?  
Illa vitiat, licet non sit contra substantiam matrimonii, maxime  
si jocandi animo adjecta sit; quia talis voluntas, ne quidem in te-  
stamentaria materia, seria videtur. Diff. vide apud Treutl. d. thes.  
6. lit. d. & ibi Bacchov. Bus. ad h. l. ult. An & quomodo condi-  
tio citra alium actum purifietur? an purificata sponsalia puriss.  
posterioribus preferantur? an & que conditio vitiet, si copula se-  
quuta est, & similes questiones facile deciduntur ex antecedentib.  
Vide Bacchov. ad Treutl. d. thes. 6. lit. d. Bus. ad h. l. noſtr. Hænon.  
disp. 6. Pand. thes. 12. et seqq. Mozz. ad h. t.

### III.

Ad l. 1. tit. 2. queritur, unde dicantur nuptiæ & matrimonium?  
an matrimonium sit contractus, actus legitimus, sacramen-  
tum, Sacerdotibus Novi Testamenti interdictum, fori Ecclesias-  
tici? Sed ille questioes aut levioris momenti sunt, aut Mori-  
bus decise. Vide Mozz. ad h. t. ubi omnes & singulas istius note  
controversias satis fuse excusit, & disp. noſtr. ad Inst. 2. thes. 10.  
Treutl. thes. 3. 7. et 8. et ibi Bacchov. Sed queritur, an jure Divino  
matrimonium prohibitum sit inter Christianos & infideles?  
Aff: 2. ad Corinth. c. 6. Hinc Israelitis uuptiæ olim inter-  
dictæ cum Cananeis. At si per errorem cum infidelibus  
contractæ sunt, subsistunt, si infidelis in matrimonio ma-  
nere velit. 1 Corinth. 7. Sed sponsalibus per errorem initis  
cum infidelibus renunciare licet, quod non consentiat,

qui ita errat. Diff. vide apud Treutl. thes. 1. lit. e. & ibi Bacchov. Zepper. de ll. Mosaic. lib. 4. c. 18. Hænon. d. disp. thes. 10. An ergo nec à matrimonio resilire integrum est, si unus ex infidelibus ad Christianismum se convertit? Non est. arg. d. c. 7. Diff. vide apud Bacchov. ad d. thes. 1. Treutl.

Ad l. 2. quæritur, an & quo modo & quo jure consensus parentum in nuptiis filiorum requiratur? an ratihabitio hic equiparetur mandato? an matrimonium citra consensum parentum contractum rescindi possit? an & qui liberi propter non adhibitum consensum exheredari possint? An vitiatam pro virgine ductam repudiare liceat? Sed cum in materia prolixa compendiosum esse oporteat, atque etiam prædictæ quæstiones jam ante ventilatae sint in disp. 3. Inst. b. t. remitto Studiosos ad d. disp. ex qua tamen ut præfatæ controversiæ ad incudem revocentur, per nos licet. Diff. vide ibid. & apud Treutl. thes. 5. lit. c. & thes. 6. lit. e. & ibi Bacchov. Costal. & Bus. & Alios ad d.l.2. & l.34. §. 1.b.t.

#### IV.

Ad l. 3. an consobrinorum matrimonium jure Divino licitum sit, an computatio graduum jure Romano probata juris Canonici computationi præferenda sit, repete ex disp. ad §. 4. Inst. b. t. Sed suntne in jure seu ratione naturali fundatae prohibitions graduum Levit. 18. propositæ? Aff: d.c. 18. An ergo nec princeps, nec pontifex contra illas dispensare potest? Non potest. d.c. 18. junct. §. pen. Inst. de jure nat. gent. & civil. Diff. vide apud Treutl. thes. 2. lit. e. & seqq. & ibi Bacchov. Hænon. disp. 6. Pand. thes. 4.

Ad l. 5. & 6. & 7. quæritur, an deductio sponsæ in domum sponsi requiratur de essentia matrimonii? Sed cum illa deductio hodie in usu non sit, lubet quærere de celebratione matrimonii coram facie Ecclesiæ (quæ quodammodo in locum deductionis successisse videtur) an illa pro substantia matrimonii requiri queat? Neg: quia solus consensus nuptias facit. Quin tamen pœna pecuniaria constitui possit in eos, qui ante celebrationem torum ingressi

gressi sunt, nullus dubito. Vide nostra ad tit. 9. & 10. Inst. lib. 1.  
Treutl. thes. 7. lit. e. & ibi Bacchov. Bus. Groeneweg. ad dd. ll. b. t.

Ad l. 14. §. 2. l. 53. queritur, an cognatio in linea recta si  
prohibitionis infinitæ, seu jure naturali prohibita? Aff: d. §. 2  
juncta ratione, quam videre est in d. disp. nost. 3. Inst. thes. 1.  
Diff. vide ibid. & apud Treutl. thes. 2. lit. b.

Ad l. 15. non sum sollicitus de emendatione d. l. sed queritur,  
an nuptię in d. l. prohibite, jure Divino licite contrahantur? Ajo  
nego, prout lubet. Diff. vide apud Treutl. thes. 3. lit. b. &  
ibi Bacchov. An & quomodo jure Can. in secundo genere affini-  
tatis prohibitio locum habeat, vide apud Bacchov. add. thes. 3.  
Hænon. disp. 6. thes. 5.

Ad l. 18. an & quando hodie parentum requiratur consensus,  
si inter easdem personas nuptię renovantur, vide apud Groeneweg.  
ad l. 7. c. b. t. Item quod Moribus secundę nuptię recte novam  
benedictionem mercantur, probatur aperte ex epist. 1. ad Corinth.  
c. 7. Quinimo ex d. c. evidenter quoque colligitur, quod omnes  
pœnę fecundarum nuptiarum injustę sint, ut disputavi ad l. 11.  
& 12. de his qui not. inf. disp. 8. thes. 12. Diff. vide ibid. & apud  
Treutl. thes. 7. lit. f. & g. & ibi Bacchov. Fachin. d. lib. 3. c. 63. 64.  
65. & seqq. Zoef. ad b. t.

## V.

Ad l. 19. queritur, an filius legatum à matre relictum sub con-  
ditione, si uxorem duxerit ex voluntate patris, consequi possit,  
si pater matrimonio filii contradixit sine justa causa? Aff: quia  
verba captanda non sunt, sed qua mente quid dicitur, attenden-  
dum est. l. pen. ad exhibend. & arg. l. 161. de R. I. Diff. vide apud  
Treutl. thes. 5. lit. c. & ibi Bacchov. Quid de filia, quæ qui-  
dem pari nupsit, sed patre invito & absque auctoritate judicis?  
Moribus istæ nuptiaz clandestinæ sunt; & nullum matrimonii ef-  
fectum fortiuntur, ideoque nec pater talem filiam dotare tenet-  
tur. Diff. vide apud Bus. & Costal. ad d. l. 19. b. t. Mozz. ad d. tit.

Ad l. 20. 21. 22. an matrimonium justo metu contractum  
nullum sit, vide & repete ex d. disp. 3. Inst. thes. 1. Sed proba-  
turne

turne metus ille uno teste? Neg: l. 12. de testib. & arg. l. 20. de  
quest. Diff. Capoll. caut. 144. Quid de confessione partium? Ni-  
hil probat contra præsumptum matrimonium. arg. d.c. super eo. §.  
de eo qui cogn. consang. ux. Diff. vide apud Bus. ad l. 17. de sponsal.

Ad l. 24. quæritur, an & jure Canon. ex diuturna cohabita-  
tione matrimonium præsumatur? Aff: quia quilibet, præsertim  
probus, in re magni præjudicii bonus præsumitur, donec con-  
trarium probetur. Quare & hæc sententia Moribus servari vide-  
tur. Diff. vide apud Treutl. thes. 1. lit. d. & ibi Bacchov. Groeneweg.  
ad d. l. 24. Bus. & Gothof. ad eand. Alciat. 3. præsumpt. 38.

## VI.

Ad l. 25. quæritur, an filius emancipatus saltem jure naturę  
prohibeat uxorē ducere absque cōsenſu patris? Aff: l. 9. de obseq.  
parent. & cum tali temperamento hęc lex 25. accipienda videtur?  
videlicet quod quidem primo emancipatus consensum patris re-  
quirere debeat, sed si sine ratione contradicat, quod filius tunc  
sine consensu patris ad matrimonium admitti possit, quod & con-  
suetudine hodierna confirmatur. An ergo idem sit in filia eman-  
cipata, & duntaxat consilium sit in l. 18. & 20. C. b. t. parum  
curo. Diff. vide apud Treutl. thes. 5. lib. b. & ibi Bacchov.

Ad l. 30. quæritur, an nuptię cum frigida & simili insanabili  
contractę simulate, aut irrite pronunciari possint, & novę cum  
alia permitti? subsisto, & dispuo exercitii gratia quodlibet. Diff.  
vide apud Treutl. thes. 8. lit. a. & ibi Bacchov. Bez. de divorc. pag.  
91. & 229. Hænon. d. disp. 6. thes. 6 Mozz. ad h. t.

Ad l. 34. §. 2. quæritur, an matrimonium comprivignorum  
jure Divino sit licitum? Dubitavi, & etiamnum dubito, ob ratio-  
nes, quas vide in nosfr. ad §. 8. Inst. b. t. & apud Bacchov. ad Treutl.  
thes. 3. lit. a. An cognati viri & uxoris inter se sint affines, &  
quinam proprie sint, dicam (Deo volente) ad tit. de gradib. & affin.

## VII. Ad

## VII.

Ad l. 42. quærirur, an revera honestas diffuadeat matrimonium inter susceptorē & susceptam? Neg: quia ea nec ex verbis, nec ex sensu C. 18. Levit, vel alterius loci in sacris paginis colligi potest. Deinde honestas virtus est, quæ non in nimio seu excessu vel defectu, sed in mediocritate consistit. Diff. vide apud Treutl. thes. 3. lit. c. & ibi Bacchov.

Ad l. 54. quæritur, an etiam ex coitu illico nascatur affinitas? Aff: c. 2. de consang. quod ne Treutl. thes. 3. lit. d. reprehendat, honestas vetat. vide Bacchov. add. thes. Treutl. Sed nascitur ex nudis sponsalibus? Non nascitur, sed tamen ex matrimonio, licet nec benedictio sacerdotis, nec copula sequuta sit. Rationem pete ex thes. 4. Diff. vide apud Treutl. d. thes. 3. lit. c. & ibi Bacchov.

Ad l. 55. s. 1. quæritur, an & quomodo d. s. 1. corrigendus sit? Sed cum hodie raro contingat adoptio, & quamvis facta minime inducat impedimentum nuptiarum, dicta quæstio altiore indagine nequaquam indiget. Diff. vide apud Treutl. thes. 2. lit. e. & ibi Bacchov. Cujac. 23. obs. 36. Hotom. I. resp. anic. 10. Mozz. ad h. t.

## VIII.

Ad l. 57. quærere lubet, an reliquæ personæ, quæ in hoc & præcedenti titulo sponsalia & nuptias contrahere prohibentur, jure Divino & morali quoque vetentur. Primo ad l. 12. s. 1. de sponsal. recte rejicitur dura illa patria potestas, qua filia cogitur assentiri patri sponsum offerentri, licet non turpem vel moribus indignum. Nam antipathiæ naturali vim inferre nefas est, & coacta matrimonia ansam peccandi præbere, atque difficiles exitus habere solent. Quin ipsum jus Civile sibi non constare videtur. l. 2. de nupt. junct. l. 60. s. 5. h. t. & l. 3. de spons. Cur enim alia ratio in nuptiis, alia in filiosam? Imo cur alia in filiafam, alia in emancipata? Vide Groeneweg. ad d. l. 12. Ad l. 15.

*tit. 1. & l. 36. 59. 60. 62. 63. 64. §. 1. 66. tit. 2.* notandum, quod tutor vel filius ejus iuste pupillam in uxorem ducere possit, quia loco patris proprie non est, nec pupillæ metuunt circumscriptiōnem in re familiari, si singulis annis administrationis ratio reddatur. Plures rationes vide apud *Groeneweg. ad tit. C. de interd. matrim. int. pup.* Quod digniores dignante justitia humiliores in uxores ducere possint, patet ex antecedentibus contra *l. 16. tit. 1. & l. 16. tit. 2. l. 34. 42. 44. eod.* Adde *Groeneweg. ad l. 23. C. h. t. & l. 7. C. de incest. nupt.* Quod in primis in nuptiis nepotis vel neptis consensus patris requiratur, dixi ad *tit. de patria potest. contra l. 3. & l. 16. §. 1. h. t.* Hodie quoque consensum patris captivi desiderari, probavi *Lib. 1. Inst. contra l. 9. §. 1. l. 10. & 11. h. t.* Adde *Groeneweg. ad dd. ll. Ad l. 14. & 17.* dixi ad *d. l. 55. b. t.* Ad *l. 38. 57. 63.* dixi ex parte, cum probavi, humiliores dignioribus in matrimonium collocari posse. Adde *Groeneweg. ad tit. C. si quacunque predit. potest.* *Hænon. d. disp. 6. thes. 8. & 9.* An & quæ loca in hisce duob. *tit.* emendanda sint, hodie prosequi non vacat. Vide *Gothof. ad dd. tit.*

## I X.

*Ad l. ult. an jure gent. committatur incestus inter fratrem & fororem vide & redargue ex nostr. ad §. 2. Inst. de nupt.* Frustra hic quæritur, quā pœnā incestus puniatur, quum Moribus in desuetudinem abierit, & rectius committatur arbitrio judicis, quod varii sint gradus incestus. Vide *Groeneweg. ad l. 6. de incest. nupt. Bacchov. ad Treutl. thes. 4. lit. b.* Unde dixerim, bona non ipso jure fisco deberi, sed requiri sententiam declaratoriam. *Diss. vide apud Bacchov. d. loc.* Quod liberis incestuosis ex bonis paternis hodie debeantur alimenta, extra controversiam videri debet. Quin imo vix confiscatio bonorum cum pœna capitali concurrere potest, ut alibi dixi, & latius forsitan dicam ad *Lib. 48. Pand.* Sed quid, si ignoranter incestæ nuptiæ contractæ sunt, ad quem pertinebunt utrumque adquisita? Ignorans fiscum excludit. *arg. ult.*

*I. ult. de leg. l. 4. C. de incest. nupt.* Disl. vide apud Treutl. thef. 7.  
*lit. h. & ibi Bacchov.* Sed confirmatne juris ignorantia cum diu-  
turnitate temporis statum liberorum ex incestis nuptiis edito-  
rum? *Aff. de l. 57. §. 1. b. t.* Sed d. s. censurā dignum censem *Au-*  
*tumn. add. l. 57.* quæ sententia, inquit, recepta est, nec me moveret  
auctoritas Marciani. Etenim necesse est, ut lancem in libra pon-  
deribus impositis deprimi, sic animum perspicuis cedere. Ipsam  
autem perspicuitatem demonstrat ex *l. 7. C. de integr. rest. l. 4.*  
*& 6. C. de incest. nupt.* Sed illæ ll. vix ad rem faciunt, ut cuilibet  
peritiori patet. Verum hæc ratio præcipue movere videtur, quod  
crassa ignorantia vix excusat ab omni poena; atque adeo multo  
minus vel matrimonium legitimum, vel liberos legitimos effi-  
cere possit contra legem naturæ prohibentem. Adde *Mornac. ad*  
*d. l. 57.*

F I N I S.



